

“పూరాత్నిహిర్వోర” - “లోకీ కేత్తాడు ఓఱాయేణం”

(ఫాల్గుణ శుద్ధ నవమీ)

251

(22.03.2021 సోమవారము)

॥శింసమావేజ్ఞాతేశాయ్॥

గురుధాత్మనమ్

ఆనాన్నమాన్నకరం ప్రసన్నం జ్ఞానస్వరూపం నిజభావయుక్తమ్ ।
యోగీస్తమిడ్యం భవరోగైద్యం శ్రీమద్బురుం నిత్యమహం నమామి ॥

శ్రీనివాసధాత్మనమ్

కృష్ణపతిం కృష్ణగురుం కృష్ణమిత్రమభీష్టదమ్ ।
కృష్ణత్వకం కృష్ణపుఖం శ్రీనివాసం భజేత్తనిశమ్ ॥

లక్ష్మీధాత్మనమ్

ఎజ్ఞానవృద్ధిం హృదయే కురు శ్రీః సాభాగ్యవృద్ధిం కురు మే గృహే శ్రీః ।
దయాసువృద్ధిం కురుతాం మయి శ్రీః సువర్ణవృద్ధిం కురు మే గృహే శ్రీః ॥

అత్త సంకల్పః

శ్రీమదాదివరాహాక్షేత్రే విరాజమానస్య, దేవదేవాత్మకస్య, జగద్రక్షణార్థమవతీర్ణస్య,
శ్రీమదభిలాండకోటిబ్రహ్మండనాయకస్య, శ్రీవేజ్యాచేశ్వరస్వామినః అనుగ్రహప్రసాదేవ
సర్వోషం భక్తజనానాం ఆధివ్యాధినివృత్తిద్వారా ఆయురారోగ్యశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, విషూచికా
క్రిమిజనిత సమస్తదుష్టభావనివారణార్థం, సర్వారిష్టనివృత్తిద్వారా సకలశ్రేయోత్తాభివృద్ధ్యర్థం,
రాజద్వారే రాజముఖే సర్వదా దిగ్యజయసిద్ధ్యర్థం, అస్క్రిన్ దేశే శిష్టుమేవ వాపీకూప-
తటాకాదిపరిపూరకసువృష్టిప్రాప్తిద్వారా సర్వసస్యభివృద్ధ్యర్థం, గోధనాభివృద్ధ్యర్థం, సమస్త-
పాపక్షయూర్థం చ శ్రీమన్మహాభారతాంతర్రతే విరాటపర్వతాం యథాశక్తి అష్టపుణ్యశతమాధ్యయు-
స్తరతల్లోకపారాయణం శ్రీలశ్యానీదేవతాస్త్రోతపారాయణం చ ఆచార్యముఖేన కరిష్యామహేణ

శైక్షణిధాత్మనమ్ - రుక్మిణీకేళిసంయుక్తం పీతామృతసుశోభితమ్ ।
అవాప్తతులసీగంగం కృష్ణం వన్నే జగద్గురుమ్ ॥

దేవిధాత్మనమ్ - యా దేవి సర్వభూతేము విష్ణుమాయేతి శబ్దితా ।
నమస్తస్యై నమస్తస్యై నమస్తస్యై నమో నమః ॥

వాత్సధాత్మనమ్ - వేదవ్యాసం స్వాత్మరూపం సత్యసంఘం పరాయణమ్ ।
శాస్త్రం జితేష్టియక్రోధం సశిష్యం ప్రణమామ్యహమ్ ॥

శ్రీయైన్మహిభారతీయే

॥ విరాటపర్వతీ అష్టపద్మాశత్తుమోఽ ధ్యాయుః ॥

వైశఖస్తోర్యన ఉంఘాచు

అర్జునేనైవముక్తస్తు వైరాటిర్మేమభూషణాన్ ।
 చోదయామాస తానశ్వాన్ భారద్వాజరథం ప్రతి ॥
 తమాపతత్తుం వేగేన పాణ్ణవం రథినాం వరమ్ ।
 ద్రోణః ప్రత్యుద్యయో పార్థం మత్తో మత్తమివ ద్విప్రమ్ ॥
 తతః ప్రాధ్మాపయచ్ఛథం భేరిశతనినాదినమ్ ।
 ప్రచుక్కభే బలం సర్వముద్భూత ఇవ సాగరః ॥
 తతః శోణాన్ సదశ్వాంస్తాన్ హంసవ్యార్గ్యోజ్వాః ।
 మిత్రితాన్ సమరే దృష్ట్యౌ వ్యస్మయత్త రణే నరాః ॥
 తౌ రథా వీర్యసమ్మన్మౌ దృష్ట్యౌ సజ్గామమూర్ధని ।
 ఆచార్యశిష్యావజితౌ కృతవిద్యౌ మనస్యినౌ ॥
 సమాశిష్టౌ తదాన్యోన్యం ద్రోణపార్థో మహాబలౌ ।
 దృష్ట్యౌ ప్రాకమ్మత ముహలర్భరతానాం మహాలమ్ ॥
 హర్షయుక్తస్తః పార్థః ప్రహసన్నివ వీర్యవాన్ ।
 రథం రథేన ద్రోణస్య సమాసాద్య మహారథః ॥
 అభివాద్య మహాబాహుః సామపూర్వమిదం వచః ।
 ఉవాచ శ్వాసయా వాచా కౌస్తేయః పరవీరహః ॥
 ఉషితాః స్నేహి వనే వాసం ప్రతికర్మ చికీర్షాః ।
 కోపం నార్థసి నః కర్తుం సదా సమరదుర్జయ ॥
 అహం తు ప్రహృతే పూర్వం ప్రహరిష్యామి తేఱనము ।
 ఇతి మే వర్తతే బుద్ధిస్తద్భవాన్ కర్తుమర్హతి ॥
 తతోఽస్తై ప్రాపిణోద్రోణః శరానధికవింశతిమ్ ॥
 అప్రాప్తాంశైవ తాన్ పార్థశ్చిచ్ఛేద కృతహస్తవత్ ॥

తతః శరసహస్రేణ రథం పార్థస్య వీర్యవాన్ |
అవాకిరత్తతో ద్రోణాః శీష్ముమప్తం విదర్శయన్ ||

అధ్యాత్మికాశ్వానీదేవతాస్తత్త్వమ్

ప్రపూర్వగౌ పూర్వజో చిత్రభానూ
గిరా వాలు ఉ శంసామి తపసా హ్యానంతో |
దివ్యే సుపర్ణో విరజో విమానో
అధిక్షిపన్తో భువనాని విశ్వా ||

హిరణ్యాయో శకునీ సాంపరాయో
వాసత్యదశ్రౌ సునసా వై జయన్తో |
షుక్లం వయన్తో తరసా సువేషో
అధివ్యయన్తావసితం వివస్యతః ||

గ్రస్తాం సుపర్ణస్య బలేన వర్తికాం
అముళ్యతామశ్యనో సౌభగాయ |
తావత్సుపృత్తావనమన్త మాయయూ
వసుత్తమూ గా అరుణా ఉదావహన్ ||

షష్ఠిశ్చ గావప్రిశత్తాశ్చ ధేనవః
ఏకం వత్సం సువతే తం దుహస్తి |
నానా గోప్యో విహితా ఏకదోహనా
తావశ్యనో దుహతో ఘర్మముక్ష్యమ్ ||

ఏకాం నాభిం సప్త శతా అరాః శ్రేతాః
ప్రధిష్టాన్య వింశతిరర్పితా అరాః |

అనేమి చక్రం పరివర్తతేఁజరం
 మాయాఉ శ్యానో సమనక్కి చర్షణీ ॥

 ఏకం చక్రం వర్తతే ద్వాదశారం
 పణ్ణాభిమేకాక్షం బుతస్య ధారణామ్ ।
 యస్మిన్మిందేవా అధి విశ్వే విషక్తః
 తావశ్యానో ముఖ్యతం మా విషీదతమ్ ॥

 అశ్వానావిష్టమవ్యతం వృత్తభూయో
 తిరోధత్తామశ్యానో దాసపత్ని ।
 హిత్వా గిరిమశ్యానో గా ముదా చరన్తో
 తద్వాప్రమహ్ని ప్రస్తుతో బలస్య ॥

 యువాం దిశో జనయథో దశాగే
 సమానం మూర్ఖ్య రథయానం వియన్తి ।
 తాసాం యాతం బుషయోఉ నుప్రయాన్తి
 దేవా మనుష్యః క్షితిమాచరన్తి ॥

 యువాం వర్ణాన్ వికురుథో విశ్వరూపాన్
 తేఁ ధిక్షియన్తే భువనాని విశ్వా ।
 తే భానవోఉ పి అనుస్పతాశ్చర్ణి
 దేవా మనుష్యః క్షితిమాచరన్తి ॥

 తౌ నాసత్యో అశ్వానో వాం మహేఉ హాం
 ప్రజం చ యాం చిభుధః పుష్టరస్య ।
 తౌ నాసత్యో అమృతో బుతాప్యాధం
 బుతే దేవాః తత్త్వపదే న సూతే ॥

 ముఖేన గర్భం లభేతాం యువానో
 గతాసురేతత్ ప్రపదేన సూతే ।

సద్యో జాతో మాతరమత్తి గర్జః
 తావశ్యనౌ ముఖ్యాధో జీవనే గాః ॥

 స్తోతుం న శక్రేమి గుణైర్భవన్తా
 చక్షుర్విహినః పథి సమ్పుమోహః ।
 దుర్గైతుహమస్మిన్ పతితోతుస్మి కూపే
 యువాం శరణ్యో శరణాం ప్రపద్యే ॥

 ॥ ఇతి శ్రీమన్మహాభారతే ఆదిపర్వతాశ్రీతిశ్యానిదేవతాస్తోత్రం సమూర్ఖమ్ ॥

గోవిందనైతుసంకీర్తనై

అంత నవగ్రహాప్రార్థనా

ఆదిత్యాయ చ సోమాయ మంగళాయ బుధాయ చ ।

గురుపుక్రశనిభృష్ట రాహవే కేతవే నమః ॥

అంత త్వమాప్రార్థనా

యదక్షరపద్భృష్టం మాత్రాహీనం చ యద్భవేత్ ।

తప్యర్వం జ్ఞమ్యతాం దేవ నారాయణ నమోత్సుతే ॥

అంత లోకక్షేమాప్రార్థనా

స్వప్తి ప్రజాభృః పరిపాలయన్తాం న్యాయేన మర్మేణ మహిం మహిశః ।

గోబ్రాహృణేభృః పుభమస్తు నిత్యం లోకస్ఫుమస్తాస్ఫుఫినో భవస్తు ॥

అంత భగవత్సమర్పణమ్

కాయేన వాచా మనేంద్రియైర్య బుద్ధ్యైతున్నా వా ప్రకృతేస్యభావాత్ ।

కరోమి యద్యత్సకలం పరపై నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥

అంత మంగళమ్

శ్రియః కాన్తాయ కళ్యాణనిధయే నిధయేతుర్ధినామ్ ।

శ్రీవేష్టుటనివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥